

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

14. In funere R. D. Iacobi Boileave, Decani Christianitatis in Concilio Cimacensi, qui pro suo gerebat Elogio, fugit hora.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

& lapidibus æternum mansuris. Idè toto annisu *custodia in nocte*. Immo verò tanquam vna hora, tanquam vnum momentum, tanquam vnum nunc: feliciem vitæ iuæ; ac adificationi ex Deo, apposit. denique tanquam nihilum: *Parce mihi Domine, nihil enim diis meis dicebat Iob. Subsistat mea, sicut* Iob. 7. *Psal. 138.*

At quoniam sunt lapides isti? Bonus lapis, & quidem fundamentalis, Fides vi- uia in Iesum Christum, & Fiducia perfecta in meritis eius. *Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id quod positum est, quod est Christus Iesus, inquit* 1. Cor. 3. *Apostolus. O quot actus fidei feruentissimos, quot que actus fiduciam in Mediatorem Iesum, agglutinauit, & in corde suo disposuit, vt finalis sui ædificij iaceret fundamenta felicia!*

Bonus & pretiosus lapis Humilitas cum Patientia, quæ inter preiuras & rursione, æguitudinis ex- politur, vt possit primatum etiam locum sortiri in hoc sacro ædificio. Ceterò patientia magna, cum humili agnitione sui, magnopere eluxit inter dolores, quos perpeffus est, acerrimos.

Boni lapides, Resignatio animæ & corporis inter diuinas manus. Oblatio sui integra, Actus contritionis, Actus charitatis & feruentis amoris, O quæ frequenter fuere in illo actus similes! Profectò è fundo animæ suæ collegit hos omnes lapides, vt ædificium suum consummaret. Nihil tamen peccatorum, nisi ædificante secum Deo, sine quo in vanum laborant qui ædificant. *Ædificabat ergò Iesus cum eo, ædificabat Maria, ædificabat S. Ioseph, quibus tunc vaporum condensatio caput obcurabat, & in defluxiones continuas resoluere, illis tibi in vitem singulariter eius anima erat deuota, ædificabant & succedentibus, sicut nubes nubibus, aut pluuia pluuijs. Simul etiam crura, & tibia, & sensus, quæ sunt velut sustentacula & custodes corporis, natebant, & commouebantur: tæcitateque vt caput natebat etiam in illis qui erant antea robustissimi & fortissimi; ita vt videantur timere & formidare in via. Tunc quoque erant *otiosa molentes in minuto numero, & reuebrecent videntes per foramina, & consurgunt ad vocem volucris, & obijurarent omnia sua carminu.* Pauci scilicet dentes supererant ad commolendum cibum; & oculi, qui per foramina quædam vident, caligabunt, & ipsi ad vocem galli, vel cuiuslibet volucris, mane inexcitantur; & aures, quæ lubenter audiebant carmina, siue cantus sonoros, iam obliuiscunt. *Officia claudunt in platea in humilitate vocu molentu.* Officia clauduntur in platea, quando foramina meatuum, per quæ scilicet spiritus vitales sentitioi & motui transire solent, obstruuntur, vt non ultra ad organa & loca solita diffundantur. Per humilitatem autem vocis molentis quidam Hebræorum intelligunt murmur stomachi, cuius est officium, quasi semper cibo grauetur, cum non possit digerere quod iniicitur. Tunc quoque *horribis amygdali.* Impinguabitur locustis, distabitur capparum. Capparum erit in sensibus, quasi flos albedens a faculo dedit, *Molam Sampsonis* velut in circuitu mygdali; & vetera tibia humoribus distrahentes anxio & cæco gressu. Adde, quod centum ta. imitabuntur pinguedinem locustæ, quia pinguedo locustæ non est vera pinguedo, sed phlegmaticus potius humor. Appetitus etiam perdetur in cibo.*

MANANT

LECT. 14. Si multi annis vixerit homo, & in his omnibus laborauerit, meminisse debet tenebre tempore. Ecclesiastes c. 11.

In funere R. D. Iacobii Boileau. Decani Christianitate in Concilio Cimacensi. Agi. & pro suo genero Elogio, fugit hora. Ecclesi. c. 1.

Psal. 89.

in cibo, quem significat capparitis Rumpetur postremo funiculus argenteus, spina dorsii, quæ octodecim juncturis leu nodis constat, & Argentea vocatur, quia tam eos, quam medulla ossis argenteo & albo colore est, quæ dum rumpitur, resolvitur, aut laxatur, fit homo paralyticus, vel moritur, ut decet Medici. *Recurret vita aurea* à cranio, membrana tenuis, quæ cerebri est involucrum, & quasi vitæ illud cingit & concinet, dicitur Aurea, quia pretiosissima & quasi rufa ut aurum. *Conversetur hydris super fontem*, intellige vesicam urinae, quia insit hydris recipit humores procedentes ab hepate, quasi à fonte humorum omnium. Conteritur ergo hydris super fontem, quando vesica rumpitur, nec ultra accipit humores ab hepate, ut solet. *Confringetur rosa super cisternam*, per hanc confractionem totæ, intelligi potest carnis impuræ suspensivitas. Rosa enim est instrumentum, per quod educitur de cisterna aqua, sæpe impura & luteolenta venter est quasi cisterna immunda sæpe purganda. Rosa autem, per quam fit hæc purgatio, meatu ipse & secessus accipitur. Post hæc omnia homo vadit in domum æternitatis suæ, hoc est, in domum sepulchri, quæ *Domus in æternum* vocatur more loquendi Scripturæ iacæ, quia in finem sæculi duratura) vel certe in domum futuræ vitæ, quæ æternum est duratura. Ideo sibiungit Ecclesiastes: *Reversatur pulvis in terram, unde erat, & spiritus ad Deum, qui dedit illum*. Iacæ, dum hæc omnia fiunt, circuire solent amiculi illius qui defunctus est, in platea plangentes, dicentes: Eheu, mortuus est vir bonus, vir pius, vir inclutus: Mortuus est pater meus, mater mea, frater meus, soror mea, lachrymis & planctu digna, &c. Hoc ergo vult dicere Ecclesiastes, dum homine in domum æternitatis eunte, dicit: *Circuibunt in platea plangentes*.

Exempla tenebrorum temporis recordantur Iob. 10. Ps. 38.

An non igitur est tempus istud tenebrosum cuius oportet crebro & tempestive meminisse? Huius meminit Iob: *Paucitas dierum meorum finitur brevis, Dimittite me, ut plangam dolorem meum, antequam vadam ad terram tenebrosam, & operiam mortis caliginem*. Meminit et Rex David. *Peregrinus sum, sicut omnes Patres mei, remisit me ut refrigerer prius quam abeam, & non plus non ero*. Meminerunt & multi postmodum alij, de quibus historia Ecclesiasticæ mentionem faciunt. Sic S. Iohannes Eleëmofynarius fertur iussisse sibi fabricari sepulchrum diu ante mortem, nec tamen voluisse ut illico perfectum foret; sed ut mortis memoriam familiarem haberet, quotidie iubebat sibi dici: *Sepulchrum tuum necesse est perfectum*. Sic Carolus V. quocumque procederet, voluit cum regijs suis peritomatibus & mobilibus deferri capulum funebre, quo condendus erat mox à morte, hac ratione cordi suo mortis memoriam mature recordens.

Certe, tenebrosum illud tempus iugiter memo-

ria sigèdum est, in quo anima in tenebris agit, horret, & angustiarur, incerta quam initura sit viam, quodque nocte illa mortis tenebrosa hospitium habitura, an mox in superna lucis regione, an in horrida inferorum caliginem. Quam multi etiam à tenebris interioribus animi, & exterioribus corporis in morte, ad æternas devolvuntur tenebras: sed nec sine timore esse debet, quod ad expiatorias, ad tempus flammæ & tenebras multi pertingant, cum & ibi gravissimus sit luctus, gravissimaque poena, licet tandem finienda. Quid tibi videtur, ô homo, de illa hora, in qua corpus ad corruptionem scilicet disponitur, oculi caligant, sensus omnes hebescent, frigidus humor mortis membra singula invadit, cor præ timore palpitans redditur? Quid tibi videtur de illa hora, in qua vitæ peractæ series caliginosa in mentem reducit, dum & mortis occurrunt peccata præterita, & supplicia promerita. An hæc sine languore & angore fiunt? An non tempus tenebrosum istud, cuius læpe oportet meminisse. Meminent ergo unusquisque, & *ambulet dum dies est*, ne cadat in obsecrum, & *ne nox eum comprehendat*. Meminerit illius noctis & tenebrorum temporis, ut dum tempus est, sibi compater arma lucis. Teneat iugiter candelam suam accensam in manibus, & sic advigilet, ut nunquam permittat eam extingui, dicat cum Iob: *Dimittite me, ut plangam dolorem meum, antequam vadam ad terram tenebrosam, & operiam mortis caliginem, terræ miseria & tenebrarum, ubi nullus ordo, sed semper horror inhabitat*.

Sic ea de re monemus omnes, maxime & id cordi imprimere debemus nos Sacerdotes. Nos enim filij sumus lucis, & quidem primogeniti. Nos sumus non solum milites, sed & Duces, qui contra tenebras & Principes tenebrarum dimicare debemus armis lucis. Nos sumus velut milites Gedeonis, in nocte pugnantes tubis & facibus, sive lychnis accensis, sicque in fugam hostem vertentes. Ea propter nobis mortis tenebrorum memoria quotidie renovatur: sive per pullam & lugubrem vestem, quam indui iubemur, tanquam Clero & Sacerdotio convenientem sive per officium divinum quod mentis pro defunctis peragimus, pro quibus & quotidie singulas horas concludendo oramus: *Fidelium anima per misericordiam Dei requiescant in pace*.

Reverendus Dominus N. Christianitatis Decanus, cuius hodie exequias celebramus, cum septuaginta annos in hac mortali vitæ exegerit, satis vidit quicquid amplius sperare posset vitæ, non nisi laborem fore & dolorem. Ipsum quoque non infrequenter memorem fuisse tenebrorum temporis, in quo præterita arguuntur vanitatis, vel ex eius Insignis, quæ hodie in funere deferuntur, satis colligere licet. Gerit enim in suprema parte Clepsydram, cum inscriptione: *FUGIT HORA*. In inferiori autem parte Cyphum habet aquæ plenum, iuxta currentem rivulum, qui & correspondet

cuius cognomine BOILE AVE. Quid Clepsydra grem & aquam, & eduxisti nos in refrigerium
designat per minutas sese fluens arenulas, deciduo Concludamus ergo, & dicamus, quod defuit,
semper cursu ad terminum usque sese mutuo pro- Et huius nostri effluxerit tandem Clepsydra, quia
trudentes, nisi vitam hanc mortentem continuo, numerus mentium eius apud Deum erat computa-
per annos, dies, horas, momenta decurrentem us- tus: Finitus est pulvis, consummatus est miser fugit. Isa. 14
que in finem suam, sine recurso: Fugit ergo hora hora eius. Dicamus, quod & ipse de afflictionum
itrevocabilis, & cito finitur vite nostrae clepsydra. torrente biberit in hac via mortali, & maxime in
Atque ita idem est dicere: Fugit hora, ac si cum Iob morbo suo, non parum amore & acerbo sed nun-
dicas: Paucitas dierum meorum finietur brevi. Aut quid potest etiam nunc canere: Transivi per ignem

Ibid.
1. Cor. 10.

utunur hoc mundo, sicut tanquam non utentes, pra-
terit enim figura huius mundi. Quomodo pra-
terit? Tanquam arena per vitrum pellucidum &
transparens minutam decidens, sed mox finem
inveniens. Huius ergo brevitatis vite nostrae me-
rito meminerat: quoties clepsydram suis in stem-
matibus primarium locum tenentem considera-
bat.

Et aquam, & eduxisti me in refrigerium? Refrige-
rium accepit, antequam hac & vita discederet, de a-
quis salutaribus divinorum Sacramentorum, etiam
praemissa generali confessione peccatorum: ut lava-
ret in aquis, de fonte Salvatoris profluentibus, quic-
quid antea fuerat immundum, & quicquid terrea-
labris in hac via pulverulenta & lurosi fuerat con-
tractum. Restat ergo nunc, ut Deum Opr. Max. hu-
militer deprecemur, ut admittat eum ad vitam fon-
tes aquarum, ad torrentem laticis & voluptatis,
sibi unusquisque cypho suo amplissimo, mensuram
hanc nostram, aquae instar semper fluentem? Quid
aliud rememorabat, quam illud: Omnes mori
emur. Et quasi aqua delabimur super terram, qua
non revertuntur? Quid per aquas, etiam factis in
licetis designatur, nisi afflictiones huius vite si-
bi mutuo succedentes? Mitte panem tuum super
terram hic poena bibitur, inquit. Bernardus, aliquan-
do sumitur, per minuzias transiit tibi terras est lat-
rans, quod effluit, sed quod affluit, non quod pertranseat,
sed quod abundat, q. in una undam sine intercap-
tione & interpolatione continuat. Haec Sanctus Ber-
nardus.

2. Reg. 14

Eccles.

Pf. 23.

Pf. 38.

Psal. 69.

Vterius, Cyphus aquae iuxta fluentem rivulum
situs, quid aliud rursus significabat, quam vitam
hanc nostram, aquae instar semper fluentem? Quid
aliud rememorabat, quam illud: Omnes mori
emur. Et quasi aqua delabimur super terram, qua
non revertuntur? Quid per aquas, etiam factis in
licetis designatur, nisi afflictiones huius vite si-
bi mutuo succedentes? Mitte panem tuum super
terram hic poena bibitur, inquit. Bernardus, aliquan-
do sumitur, per minuzias transiit tibi terras est lat-
rans, quod effluit, sed quod affluit, non quod pertranseat,
sed quod abundat, q. in una undam sine intercap-
tione & interpolatione continuat. Haec Sanctus Ber-
nardus.

Quod si forsitan adhuc expiatorijs detinetur
flammis, ob peccatorum reliquias penitus exco-
quendas, & omnem seotiam eliminandam, quia ni-
hil coinguinatum intrabit in regnum caelorum: sup-
petimus ei sacrificijs nostris aquam ad refrigerium,
deprimamus eam de latere & fontibus Salvatoris,
ut omneque quanto cyus extinguat flammam pia-
cularem, & sic introducat in locum aeterni relitio-
nerij, lucis & pacis, Amen.

MANTE

